

Görelle Şehrengizi

– M.Nihat Malkoç · 29 Ocak 2020

Şirin Karadeniz'in doğusuna düşersin
Hasretinle yüreğin yarasını deşersin
Bu güzel coğrafyada yeşile doyarız biz
O şerefli mâzine muhabbet duyarız biz
Karadeniz incisi, Giresun'un kazası
Hüzne gark eder bizi ayrılığın ezası
Çağların ötesine uzanır kökün senin
Vicdan terazisinde ağırdır yükün senin
Geçmişin yüz akıdır; bize gururdur, şandır
Üstündeki kandiller ilâhî kehkeşandır
Dağ yeşil, deniz mavi; dört mevsim baharsın sen
Sen Mecnûn'un Leylâ'sı, candan özge yârsın sen
Yiğidin harman yeri, ocağsın ey diyar!
Annelerin sınımsıcak kucağsın ey diyar!
Hicranın çeşmesisin, yürekte harsın şehir!
Karakışın ardından gelen baharsın şehir!
Arazin engebeli, iklimin sert Görelle!...
Hoşgörüyü iz eyler, insanın mert Görelle!...

Bu toprağın bağrına nice yiğitler verdin
Dikenî ayıklayıp cennetten güller derdin
Karadeniz rüzgârı dağıtır saçlarını
Yiğitlerin anası kınalar uçlarını
İçimizi ısıtan mahur bir bestesin sen
Hüzünkâr bir şarkıdan akseden sestestin sen
İstırap burçlarından seyrek dalarım seni
Düneye dair gizlere şahit kılarım seni
Kâtip Şâdi çalınca yürekten coşarız biz
Kemençe çağırınca horona koşarız biz
Bu emsalsiz diyarın her köşesi cennettir
Sıladan kopanlara gurbet ağır cinnettir
Karanlık gecelerin kutlu چراغısın sen
Bu dünya gurbetinin huzur durağısın sen
Doğu Karadeniz'in gözbebeğisin şehir!
Gönül tezgâhlarının has ipeğisin şehir!

Göklerde dalgalanan hilâlimiz Görele!...
Bedelin şehit kanı, helâlimiz Görele!...

Çepnilerin yurdusun, değilsin elbet nâçâr
Yaşayan bir değerdir güftekâr Ahmet Kaçar
Kimse ölmez dünyada gelmeyince eceli
Görele unuttur mu Hasan Ali Yücel'i?
Hâlâ söylenmektedir Asiye'nin türküsü
Yüreklere sinmiştir vatan millet ülküsü
Bedri Rahmi doğmuştur bu münbit topraklarda
Mâzinin hüznü yansır dökülen yapraklarda
Kemençenin hasını Bicoğlu Osman çalar
Yay tele değdiğinde âşığın gözü dolar
Duyunca duramazsın kemençenin sesini
Yüreğin kaldıramaz bu hüzün bestesini
Ressam çizer resmini, şairler seni yazar
Uzağına düşersek bir gün bir asra uzar
Karanlıkları boğar, göğündeki ay şehir!
Beni yol arkadaşın, kadim dostun say şehir!
Karadeniz'imizin gururusun Görele!...
Sevdalı yüreklerin sürurusun Görele!...

Yaylanın soğuk suyu bağrını deler geçer
Yeni yetme kızların çayır çimen, ot biçer
Dokuz Göz Yaylası'nda tabiat çok cömerttir.
Sis Dağı'nın başının iklimi ne de serttir
Geceyi aydınlatır Görele ışıkları
Bir ömürlük severler bu şehrin âşıkları
Kadın, erkek, kız, kızan; şerefinde, şanında
Bir devrin nabzı atar kızların keşanında
Gönüller meftun sana, kimsenin yok gidesi
Bir asırdan beri var Görele'nin pidesi
Hünerli eller sarar sarmaların hasını
Sahil boyu gezersen unutursun yasını
Lahananın yapılır çorbası, döşemesi
Hamsi ızgarasının keyif verir yemesi
Gördüğün rüyaları hayra yoransın şehir!
Hakikati iz edip Hakk'a varansın şehir!
Gönül denizlerinin limanısın Görele!...

Aşılmaz tepelerin dumanısın Görele!...

İlkbahar mevsiminde burcu burcu kokarsın
Zamanın ırmağında sonsuzluğa akarsın
Şimdi duman çökmüştür dağların başlarına
Engel olmak müşküldür hasret gözyaşlarına
İntizar yüreklere saplanmış bir bıçaktır
Özge bir yârdır sıla, sımsıcak bir kucaktır
Ben Ferhat'ım sen Şirin, gönül nikâhımız var
Mâzini çöz özledim, ömrümü geriye sar
Elzem bir ihtiyaçsın, aldığım nefes gibi
Sensizlik esarettir, çelikten kafes gibi
Kubbende yankılanır günde beş vakit ezan
Bu efsunkâr güzeli nasıl anlatsın ozan?
Her rüzgâr eritemez Aladağ'ın karını
Dünden güzel olacak Görele'nin yarını
Gönül terazisinin hassas miyarı şehir!
Doğu Karadeniz'in şiiirin diyarı şehir!
Kadim medeniyetin beşiğisin Görele!...
Onur ve haysiyetin eşiğisin Görele!...

M. NİHAT MALKOÇ